

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยในบทความของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 4 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

An Analysis of Thai Writing Errors in Articles by 4th-Year Cadets at Chulachomklao Royal Military Academy

อัมภา ช่างเกวียน^{1*}

Umpha Changkwien^{1*}

Received: 18 September 2024

Revised: 21 April 2025

Accepted: 22 May 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยในบทความของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 4 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่เรียนวิชาภาษาไทย 2 (LG 4002) ปีการศึกษา 2566 จำนวน 252 นาย วิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนด้วยการวิเคราะห์ตามหลักไวยากรณ์และโครงสร้างประโยค สรุปและอภิปรายผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยในบทความของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 4 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า 5 ลักษณะ ดังนี้ 1) การสะกดคำ พบข้อบกพร่องเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การเขียนพยัญชนะท้าย การเขียนสระ การเขียนพยัญชนะต้น การเขียนวรรณยุกต์ การเขียนการันต์ และการเขียนสะกดผิดทั้งคำ 2) การใช้คำ ได้แก่ การใช้คำไม่ตรงความหมาย การใช้คำฟุ่มเฟือย การใช้คำราชาศัพท์ การใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน การใช้คำซ้ำ ๆ การใช้คำสั่นฐาน การใช้คำบุพบท และการใช้คำลักษณะนาม 3) การเรียบเรียงประโยค ได้แก่ การใช้สำนวนภาษาต่างประเทศ การเรียบเรียงประโยค และการใช้ภาษาต่างระดับ 4) การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวเลข ได้แก่ การเว้นวรรค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การย่อหน้า และการเขียนตัวเลข และ 5) รูปแบบการเขียน ได้แก่ รูปแบบการใช้คำประกอบกรวยกตัวอย่าง ขนาดตัวอักษรและตัวเลข และการเขียนอ้างอิง ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้วางแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาการเขียนบทความของนักเรียนนายร้อยต่อไป

คำสำคัญ: ข้อบกพร่องการเขียน, ภาษาไทย, บทความ, นักเรียนนายร้อย

¹ อาจารย์ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

¹ Lecturer in the Education Division of the Chulachomklao Royal Military Academy

* Corresponding author: umpha.ch@crma.ac.th

Abstract

This research aimed to analyze Thai writing errors in the articles written by 4th-year cadets at the Chulachomklao Royal Military Academy. The population consisted of 252 cadets enrolled in the Thai Language 2 (LG 4002) course during the 2023 academic year. The writing errors were analyzed based on grammatical rules and sentence structures. The results were summarized and discussed using descriptive analysis. The research identified five main characteristics of Thai writing errors among the 4th-year cadets: 1. Spelling: Errors included (in descending order of frequency) final consonants, vowels, initial consonants, tone marks, silent letters (Karan), and entire word misspellings. 2. Word Usage: Errors involved incorrect word choice, redundancy, misuse of royal vocabulary, use of colloquialisms in formal writing, repetitive words, and the incorrect use of conjunctions, prepositions, and classifiers. 3. Sentence Construction: Errors included the use of foreign idioms, poor sentence arrangement, and the use of mixed language registers. 4. Punctuation and Numerals: Errors included incorrect spacing, punctuation marks, paragraphing, and number formatting. 5. Writing Format: Errors involved the format of exemplification words, font and numeral sizes, and referencing. The research findings can be utilized to plan instructional activities aimed at correcting these errors and further developing the cadets' writing skills.

Keywords: Writing Errors, Thai Language, Articles, Cadets

บทนำ

การเขียนเป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้เรียนศตวรรษที่ 21 ต้องมี คือ 3R8C 3R ได้แก่ Reading : อ่านออก (W) Riting : เขียนได้ (A) Rithmetic : คิดเลขเป็น และ 8C ได้แก่ Critical thinking and problem solving : ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหาได้ Creativity and innovation : ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม Cross-cultural understanding : ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม Collaboration teamwork and leadership : ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีความเป็นผู้นำ Communication information and media literacy : ทักษะในการสื่อสารข้อมูลและการรู้เท่าทันสื่อ Computing and IT literacy : ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจใน

เทคโนโลยี Career and learning skills : ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ Compassion : ความมีเมตตากรุณา มีคุณธรรม รู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รวมไปถึงการมีระเบียบวินัย

การถ่ายทอดเรื่องราวความรู้สึกนึกคิดจำเป็นต้องอาศัยทักษะสำคัญข้างต้นผ่านช่องทางการสื่อสารในปัจจุบัน เช่น เว็บไซต์ หรือสื่อโซเชียลมีเดียอื่น ๆ ซึ่งในปัจจุบันโลกออนไลน์เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถผลิตงานเขียนได้มากขึ้น โดยผู้เขียนสามารถค้นคว้าข้อมูล ความรู้ นำมากลั่นกรอง คัดสรรเนื้อหาผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างสรรค์ขึ้นเป็นข้อเขียนประเภทต่าง ๆ

การเขียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่ นั้นขึ้นอยู่กับทักษะและความสามารถของผู้ส่งสารที่ต้องเรียบเรียง เลือกใช้ถ้อยคำภาษา และสรรหา

กลวิธีการนำเสนอให้มีความน่าสนใจเหมาะสมกับผู้อ่าน ในทางการทหารการเขียนติดต่อสื่อสาร เพื่อให้ภารกิจสำเร็จลุล่วง เช่น การเขียนข่าว การเขียนหนังสือราชการ การเขียนคำกล่าวในพิธีการต่าง ๆ การเขียนบทความทางทหาร การเขียนตำราหรือคู่มือทางทหาร ตลอดจนการเขียนงานวิจัย นอกจากการเขียนสื่อสารเหล่านี้จะช่วยให้ภารกิจทางทหารสำเร็จแล้ว งานเขียนบางประเภทยังช่วยสนับสนุนปฏิบัติการจิตวิทยารวมถึงงานประชาสัมพันธ์ ทั้งยังช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่กองทัพบกอีกด้วย

หลักสูตรโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) กำหนดให้นักเรียนนายร้อยชั้นปี 1 และชั้นปีที่ 4 เรียนการเขียนในวิชาภาษาไทย โดยนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 เรียนวิชาภาษาไทย 1 รหัสวิชา LG 1001 เรื่อง การเขียนย่อหน้า การเขียนสะกดคำ การเลือกใช้คำให้ถูกต้องตรงความหมาย และภาพพจน์โวหาร ซึ่งเนื้อหาจะเป็นพื้นฐานสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น และในชั้นปีที่ 4 กำหนดให้เรียนวิชาภาษาไทย 2 รหัสวิชา LG 4002 เรื่อง การเขียนบทความ มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนนายร้อยสามารถเขียนบทความตามรูปแบบที่กำหนดได้ถูกต้อง มีประโยชน์ ทันสมัย และดึงดูดใจผู้อ่าน

การประกันคุณภาพการศึกษาของกองทัพบกด้านผลผลิตกำหนดไว้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องมีผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือองค์ความรู้ที่สามารถให้บริการทางวิชาการและเผยแพร่องค์ความรู้ได้ ซึ่งบทความถือเป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ประเภทหนึ่ง ดังที่ บุษดี อรสิริวรรณ (2565) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนบทความว่า การเขียนบทความถือเป็นการฝึกความสามารถในการถ่ายทอดเรื่องราว ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนนายร้อยให้ผู้อื่นได้รับรู้ซึ่งมีประโยชน์ทั้งต่อผู้เขียนบทความที่ได้

พัฒนาความรู้ ความคิด ทักษะการเขียน และการใช้ภาษาถ่ายทอดสารให้ผู้อื่นเข้าใจ ทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านที่จะได้รับความรู้ทำให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญา พัฒนาความคิดให้กว้างไกล นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานกองทัพบก และสังคมที่จะทำให้บุคคลเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า นำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

การเขียนบทความที่นายทหารสัญญาบัตรหรือนักเรียนนายร้อยมีโอกาสได้ใช้ปฏิบัติงานเป็นงานเขียนในนิตยสาร วารสาร คู่มือ หรือตำรา ดังเช่นที่ปรากฏอยู่ในเว็บไซต์สรรพตำราของทหารอาชีพ (กรมยุทธศึกษาทหารบก, 2566) เช่น นิตยสารยุทธโศก นิตยสารนักรบไทย วารสารเสนาริบัติ นิตยสารเสนาศึกษา คู่มือการฝึก คู่มือราชการสนาม ว่าด้วย หมวกรถถัง หนังสือผู้นำทหาร และหนังสือครุทหาร

จากการปฏิบัติงานเป็นฝ่ายพิสูจน์อักษรให้แก่ นิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า สังเกตพบว่า นายทหารสัญญาบัตรที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าและนักเรียนนายร้อยเป็นผู้เขียนบทความลงในนิตยสารเสนาศึกษาหลายฉบับ เช่น เล่มที่ 88 ตอนที่ 6 เดือน พฤศจิกายน-ธันวาคม 2565 “เรื่องเล่าประสบการณ์ในต่างแดน” เขียนโดยนักเรียนนายร้อย และ “อาร์มทองสุดดี ร้อยเอกชินดนัย แร่ทอง” เขียนโดย เพื่อน ดท.52 จปร. 63 บทความดังกล่าวพบข้อดีและข้อบกพร่องในการเขียนหลายเรื่อง ในด้านข้อบกพร่องส่วนใหญ่เป็นเรื่องการใช้ภาษาซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้เนื้อหาน่าอ่านน่าติดตาม จะเห็นว่านายทหารที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ามีโอกาสใช้ทักษะการเขียนบทความตามสื่อต่าง ๆ ของกองทัพบกอยู่เสมอ ดังนั้น การพัฒนานักเรียนนายร้อยให้มีทักษะการเขียนที่ดี ย่อมสนับสนุนภารกิจการปฏิบัติงานด้านการเขียน

สื่อสารทางทหารให้สำเร็จลุล่วงและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนพบปัญหาการเขียนบทความหลายประการ เช่น การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง การเรียบเรียงประโยคสับสน การเขียนอ้างอิงโดยไม่มีรูปแบบ การเลือกใช้คำไม่ถูกต้อง รวมถึงระดับภาษาไม่เหมาะสมกับบริบทเนื้อหา ปัญหาที่ผู้วิจัยพบยังไม่มีการศึกษาอย่างจริงจัง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์ถึงข้อบกพร่องการเขียนบทความของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 4 เพื่อวิเคราะห์ถึงลักษณะข้อบกพร่องของการใช้ภาษาไทยในบทความของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 4 ในปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้เข้าใจถึงปัญหาและแนวโน้มการใช้ภาษาไทยในงานเขียนของนักเรียนนายร้อย เพื่อนำไปแก้ไขและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การเขียนบทความให้สัมฤทธิ์ผล เพื่อให้นักเรียนนายร้อยใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ลำดับความต่อเนื่องชัดเจนตรงความหมาย สื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย เป็นกำลังพลที่มีความสามารถในการสื่อสาร และมีความสามารถในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้การสงคราม สนับสนุนภารกิจเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หน่วยงานและกองทัพผ่านงานเขียนที่มีคุณภาพ ซึ่งถือเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของบุคคล อันแสดงถึงภูมิรู้และโลกทัศน์ของผู้เขียน และยังช่วยสร้างความน่าเชื่อถือศรัทธาต่อสถาบันการศึกษาและกองทัพบกต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยในบทความของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 4 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวทางการวิเคราะห์ข้อบกพร่องได้จากการปรับแนวทางการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของ วันชัย แก้วหนูนวล และ ภัทร์ธีรา ฉลองเดช (2561) ทศนีย์ ทานตวนิช (2558) ศรีจันทร์ วิชาติตรง (2542) โดยใช้หลักการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของ ไชยสิริ ปราโมช ทยอยุทธยา (2519) เป็นแม่แบบหลักเกณฑ์ในการวิจัย แล้วสรุปเป็นกรอบแนวคิดสำหรับการวิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนบทความของนักเรียนนายร้อย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากร คือ นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 252 นาย ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทความประเภทบทความทั่วไป ของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 4 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 252 บทความเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้อสอบเก็บคะแนนโดยอาจารย์ เรื่อง การเขียนบทความ รายวิชาภาษาไทย 2 รหัสวิชา LG 4002 ที่เรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาข้อสอบภาควิชาภาษาไทย แล้ว ข้อสอบมีลักษณะเป็นข้อสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ กำหนดความยาวของเขียนบทความไม่น้อยกว่า 1 หน้ากระดาษ A4

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ตารางเก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียน และแนวทางการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียน 5 ลักษณะ คือ 1. การสะกดคำ 2. การใช้คำ 3. การเรียบเรียงประโยค 4. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวเลข และ 5. รูปแบบการเขียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 4 เขียนบทความประเภทบทความทั่วไป จำนวน 1 เรื่อง ความยาวไม่น้อยกว่า 1 หน้ากระดาษ A4 หรือ 20 บรรทัด ผู้วิจัยตรวจบทความของนักเรียนนายร้อยบันทึกข้อบกพร่องลงในตารางบันทึกข้อบกพร่องการเขียนบทความ โดยจัดเข้ากลุ่มตามหลักเกณฑ์กรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ จากนั้นนำมาหาค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อบกพร่องในแต่ละลักษณะวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดที่กำหนด นำมาหาค่าร้อยละ จากนั้นสรุปและอภิปรายผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยในบทความของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 4 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า พบข้อบกพร่อง 5 ลักษณะ ได้แก่ 1. การสะกดคำ 2. การใช้คำ 3. การเรียบเรียงประโยค 4. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวเลข และ 5. รูปแบบการเขียนสรุปได้ดังต่อไปนี้

การสะกดคำ คือ การเขียนคำโดยประสมคำเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ รวมถึงตัวสะกดการันต์ในคำหนึ่ง ๆ ตามหลักเกณฑ์และพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) พบข้อผิดพลาดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ

ลักษณะข้อบกพร่อง	จำนวนครั้งที่พบ	ร้อยละ
1. การเขียนพยัญชนะต้น	57	19.06
2. การเขียนพยัญชนะท้าย	79	26.42
3. การเขียนสระ	73	24.41
4. การเขียนวรรณยุกต์	39	13.04
5. การเขียนการันต์	29	9.70
6. การสะกดคำผิดทั้งคำ	22	7.36

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่า นักเรียนนายร้อยมีข้อบกพร่องด้านการสะกดคำเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การเขียนพยัญชนะท้าย ร้อยละ 26.42 การเขียนสระ ร้อยละ 24.41 การเขียนพยัญชนะต้น ร้อยละ 19.06 การเขียนวรรณยุกต์ ร้อยละ 13.04 การเขียนการันต์ ร้อยละ 9.70 และการเขียนผิดทั้งคำ ร้อยละ 7.36 ตัวอย่างข้อบกพร่องด้านการสะกดคำและการแก้ไข

ตัวอย่าง	แก้ไข
- ประสมการันต์ที่นักเรียนบังคับบัญชาหมอบให้ (ฉ.62)	ประสมการันต์ที่นักเรียนบังคับบัญชาหมอบให้
- คำตอบเหล่านั้น (ฉ.218)	คำตอบเหล่านั้น
- ตามหาความสุข (ฉ.163)	ตามหาความสุข

การใช้คำ คือ การเลือกถ้อยคำและสำนวนให้ถูกต้องเหมาะสมเพื่อสื่อความหมายให้ชัดเจน ไม่กำกวม ไม่เยิ่นเย้อ ซึ่งจะต้องคำนึงถึง

สถานภาพ บุคคล การศึกษา กาลเทศะ และความเชื่อมโยงสัมพันธ์ของข้อความในประโยค จากการศึกษาค้นข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ข้อบกพร่องด้านการใช้คำ

ลักษณะข้อบกพร่อง	จำนวนครั้งที่พบ	ร้อยละ
1. การใช้คำไม่ตรงความหมาย	32	18.82
2. การใช้คำฟุ่มเฟือย	30	17.65
3. การใช้คำสัณฐาน	12	7.06
4. การใช้คำบุพบท	9	5.29
5. การใช้คำลักษณนาม	2	1.18
6. การใช้คำซ้ำ ๆ (ฉบับ)	28	16.47
7. การใช้คำราชาศัพท์	29	17.06
8. การใช้ภาษาพูดในการเขียน	28	16.47

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่า นักเรียนนายร้อยมีข้อบกพร่องด้านการใช้คำที่พบมากที่สุดเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การใช้คำไม่ตรงความหมาย ร้อยละ 18.82 การใช้คำฟุ่มเฟือย ร้อยละ 17.65 การใช้คำราชาศัพท์ ร้อยละ 17.06 การใช้คำซ้ำ ๆ ร้อยละ 16.47 การใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน ร้อยละ 16.47 การใช้คำบุพบท ร้อยละ 5.29 การใช้คำสัณฐาน 7.06 และการใช้คำลักษณนาม 1.18

ตัวอย่างข้อบกพร่องด้านการใช้คำและการแก้ไข

ตัวอย่าง	แก้ไข
- การวิ่งในปริมาณที่เหมาะสม (ฉ.20)	การวิ่งในระยะที่เหมาะสม
ขอยกเอาเหตุการณ์...มาอภิปราย (ฉ.133)	ขอยกเอาเหตุการณ์...มาอธิบาย
- คนรวย คือ สิ่งๆ ที่ทุกคนไขว่คว้า (ฉ.172)	ความรวย คือ สิ่งๆ ที่ทุกคนไขว่คว้า

ตัวอย่าง	แก้ไข
- ความเป็นมาในอดีตที่ผ่านมา (ฉ.2)	ความเป็นมาในอดีต
- ผู้ชายธรรมดาคนหนึ่งที่มีความใฝ่ฝันในการที่อยากเป็นทหาร (ฉ.68)	ผู้ชายธรรมดาคนหนึ่งที่มีความใฝ่ฝันอยากเป็นทหาร
- อ่องกง เป็นคำในภาษาจีนกวางตุ้ง โดยมีเรื่องราวและความหมายที่ลงตัว ได้แก่ ทำเรือหอม เหตุผลที่ใช้ชื่อนี้... (ฉ.47)	อ่องกง เป็นคำในภาษาจีนกวางตุ้ง โดยมีเรื่องราวและความหมายที่ลงตัว คือ/หมายถึง ทำเรือหอม เหตุผลที่ใช้ชื่อนี้...
- ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงพระราชทาน... (ฉ.100)	ในหลวงรัชกาลที่ 9 พระราชทาน...
- ทูลกระหม่อมอาจารย์ขึ้นรถพระที่นั่ง (ฉ.219)	ทูลกระหม่อมอาจารย์เสด็จขึ้นรถพระที่นั่ง

การเรียบเรียงประโยค คือการผูกประโยคตามแบบแผนไวยากรณ์ในภาษาไทย จะต้องมีส่วนประกอบครบถ้วน ลำดับชนิดของคำตรงตำแหน่งหน้าที่ในประโยค การเรียบเรียงประโยคที่ดีช่วย

ให้การเขียนสื่อความหมายตรงประเด็น กระชับ ได้ใจความ จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ข้อบกพร่องด้านการเรียบเรียงประโยค

ลักษณะข้อบกพร่อง	จำนวนครั้งที่พบ	ร้อยละ
1. การเรียบเรียงประโยค	35	30.65
2. การใช้ภาษาต่างระดับ	7	11.29
3. การใช้สำนวนภาษา ต่างประเทศ	36	58.06

จากตารางที่ 3 สรุปได้ว่า นักเรียนนายร้อยมีข้อบกพร่องด้านการเรียบเรียงประโยคที่พบมากที่สุดเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การใช้สำนวนภาษาต่างประเทศ ร้อยละ 58.06 การเรียบเรียงประโยคร้อยละ 30.65 และการใช้ภาษาต่างระดับ ร้อยละ 11.29

ตัวอย่างข้อบกพร่องด้านการเรียบเรียงประโยค

- มีสายลมพัดตลอดเวลาไม่แรง (จ.249)
- การย่างหมูป่างจากหมูตัวละน้ำหนัก 90 กิโลกรัม (จ.87)
- ...ทำให้ประสบปัญหาเครียดอยู่เสมอ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มักทำให้เราพลาดโอกาสที่ทำให้เราได้รับความสุขที่ควรจะได้รับ ความสุข

ทำให้สูญหาย แต่สิ่งเหล่านี้จะแก้ปัญหาให้เรามีความสุขได้ขอแค่เพียงเราก้าวข้ามสิ่งที่เป็น Toxic สำหรับเรา (จ.32)

- ที่สำคัญถึงแม้อาหารอีสานส่วนมากจะถูกขายอยู่ข้างทางหรือตามตลาด (จ.60)
- อาหารอีสานไม่ได้ถูกขายแค่ในภาคอีสาน (จ.60)

การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวเลข เป็นการใช้เครื่องหมายหรือตัวเลขเพื่อเขียนกำกับ คำ กลุ่มคำ ประโยค หรือข้อความให้เด่นชัด เพื่อให้อ่านได้ถูกต้องและช่วยขยายความให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จากการศึกษาพบข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวเลข

ลักษณะข้อบกพร่อง	จำนวนครั้งที่พบ	ร้อยละ
1. การเว้นวรรค (ฉบับ)	57	50.89
2. การย่อหน้า	25	22.32
3. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	25	22.32
4. การเขียนตัวเลข	5	4.46

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่า นักเรียนนายร้อยมีข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวเลข เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การเว้นวรรค ร้อยละ 50.89 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ร้อยละ 22.32 การเขียนย่อหน้า ร้อยละ 22.32 และการเขียนตัวเลข ร้อยละ 4.46

ตัวอย่างข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวเลข

ตัวอย่าง	ข้อบกพร่อง
- "ยายพันนา ศรีอร่าม" (ฉ.72)	เครื่องหมายอัฒประกาศเปิดกลับด้าน
- กรุงเทพฯ (ฉ.69)	ขาดเครื่องหมายไปยาล-น้อย
- 1000 บาท (ฉ.72)	ขาดเครื่องหมายจุลภาคระหว่างเลข 1 และ 0

ตัวอย่าง	ข้อบกพร่อง
- ในหมู่บ้านของผมแม่จะเป็นกรุงเทพฯแต่ไม่ได้แตกต่างจากจังหวัดอื่นๆเลย... (ฉ.6)	ไม่เว้นวรรค
สรุปผลการแข่งขันที่ มนร.ประเทศไทย ได้ลำดับที่ 39 (ฉ.117)	ไม่เว้นวรรค
- ซึ่งเป็นอันดับต้น ๆ ของไทย ที่มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวตลอดทั้งปี เพราะความสวยงาม ของธรรมชาติที่มีอยู่ค่อนข้างมาก จึงสามารถดึงดูดผู้คน ทั้งจากใน และ นอกประเทศ มาอย่างยาวนาน (ฉ.104)	เว้นวรรคตอนถี่คล้าย จังหวะการพูดของนักเรียนนายร้อย

รูปแบบการเขียน เป็นลักษณะข้อกำหนดของงานแต่ละรูปแบบเพื่อให้งานเขียนสมบูรณ์ถูกต้องตามแนวปฏิบัติทางวิชาการและแสดงถึงความพิถีพิถันใส่ใจต่องานเขียนของผู้เขียน

ตารางที่ 5 ข้อบกพร่องด้านรูปแบบการเขียน

ลักษณะข้อบกพร่อง	จำนวนครั้งที่พบ	ร้อยละ
1. การเขียนอ้างอิง	3	25.00
2. รูปแบบการใช้คำ ประกอบการยกตัวอย่าง	5	41.67
3. ขนาดตัวอักษรและตัวเลข	4	33.33

จากตารางที่ 5 สรุปได้ว่า นักเรียนนายร้อยมีปัญหารูปแบบการเขียนเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ รูปแบบการใช้คำ ประกอบการยกตัวอย่าง ร้อยละ 41.67 ขนาดตัวอักษรและตัวเลข ร้อยละ 33.33 และรูปแบบการเขียนอ้างอิง ร้อยละ 25.00

ตัวอย่างข้อบกพร่องด้านรูปแบบการเขียน

ตัวอย่าง	ข้อบกพร่อง
- ...เช่น การบอกตรงทำความเคารพเมื่อกระผมเดินผ่าน เมื่อผมสั่งทำโทษก็ทำด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ และเมื่อขอความร่วมมือทำงานใด ๆ ก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี เป็นต้น" (ฉ.42)	เช่น ไม่ใช่คู่กับคำ "เป็นต้น"

- เมื่อมองกลับมาที่ประเทศไทย ซึ่งได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมศาสนา ความเชื่อ มาจากหลาย ๆ ที่ เช่น เขมร มาเลเซีย อินเดีย จีน เป็นต้น” (จ. 138)

เช่น “ไม่ใช่คู่กับคำ
“เป็นต้น”

สรุปผลและอภิปราย

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยในบทความของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 4 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าพบข้อบกพร่อง 5 ลักษณะ ได้แก่ 1. ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ พบมากที่สุดคือ การเขียนพยัญชนะท้าย 2. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำ พบมากที่สุดคือ การใช้คำไม่ตรงความหมาย 3. ข้อบกพร่องด้านการเรียบเรียงประโยค พบข้อ บกพร่องมากที่สุดคือ การใช้สำนวนภาษาต่างประเทศ 4. ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวเลข พบมากที่สุดคือ การเว้นวรรค และ 5. ข้อบกพร่องด้านรูปแบบการเขียน พบข้อบกพร่องมากที่สุดคือ รูปแบบการใช้คำประกอบการยกตัวอย่าง ข้อบกพร่องในบทความของนักเรียนนายร้อยส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อความหมายของเนื้อหาการสื่อสาร ทั้งการสะกดคำผิด การเลือกใช้คำไม่ถูกต้อง การเรียบเรียงประโยค และการเว้นวรรค ซึ่งหากผู้เขียนละเลยไม่ใส่ใจหลักเกณฑ์การเขียนเหล่านี้ย่อมสร้างความเสียหายต่องานเขียนทำให้ผลงานผิดเพี้ยนไปจากวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร ส่วนข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน และข้อบกพร่องด้านรูปแบบการเขียนนั้นเป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้งานเขียนมีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น การวิเคราะห์ข้อบกพร่องดังกล่าวอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ พบทั้งการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การสะกด

การันต์ และการเขียนผิดทั้งคำ เช่น แครอท ชัฟพอร์ต ล็อค กฎหมาย ทรมาน หลงไหล นี้อต วิถีทัศน์ พลະตึกษา ศิลปะวัฒนธรรม สังเกตู ขี้เกลียด กระพุน กิดาร์ โค้ก แพลชั่น เหตุการณ์มะเดื่อยัก เทส สันทนากการ ต้นศักดิ์ ชั้นปฐมศึกษา

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องตามขักรวิธีไทยมีปัญหามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.42 รองลงมาคือ การเขียนสระไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 24.41 และการเขียนพยัญชนะต้น การเขียนตัวการันต์ และการเขียนผิดทั้งคำตามลำดับ สาเหตุที่พบข้อผิดพลาดด้านการเขียนสะกดคำมากที่สุดอาจมาจาก การจดจำคำผิดมาใช้ ความรีบเร่งในการเขียน และการไม่ตรวจสอบถ้อยคำเขียน เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาที่ตัวสะกดแต่ละมาตราสามารถใช้พยัญชนะสะกดได้หลายตัวอักษร ดังนั้น การจดจำคำผิดมาใช้และการรีบเร่งส่งงานโดยไม่ตรวจสอบคำให้ถูกต้องจึงเป็นสาเหตุทำให้การสะกดผิดพลาด

นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตว่า ข้อบกพร่องเรื่องการสะกดคำที่พบส่วนหนึ่งเป็นคำทับศัพท์ซึ่งต้องอาศัยความรู้หลักเกณฑ์การเขียนคำทับศัพท์จากราชบัณฑิตยสถาน ดังที่ นิตยา กาญจนวรรณ (2560) ได้กล่าวถึงการเขียนคำทับศัพท์ที่มักเขียนสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องว่าเกิดจากการที่ผู้เขียนไม่สนใจเรื่องความถูกต้องของภาษา คือเขียนตามการออกเสียงที่คุ้นชิน จึงมักพบคำทับศัพท์ที่เดิมวรรณยุกต์เสมอในงานเขียนถึงแม้ราชบัณฑิตยสภาจะกำหนดหลักการเขียนคำทับศัพท์ไว้ก็ตาม

หากนักเรียนนายร้อยไม่รอบคอบหรือไม่ใส่ใจตรวจสอบคำหลังพิมพ์ย่อมมีโอกาสผิดพลาดได้ง่าย ปัญหาการเขียนสะกดคำนอกจากจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนแปลงยังทำให้ผู้เขียนจดจำลักษณะการเขียนคำแบบผิด ๆ แล้วนำไปใช้ต่อในงานเขียนอื่น ๆ ซึ่งอาจสร้างความเสียหายแก่หน่วยงานได้ในอนาคต จึงต้องเร่ง

แก้ไขการเขียนคำให้ถูกต้องเพื่อไม่ให้คำผิดขยายวงกว้างแล้วนำไปเขียนกันมากขึ้น

การเขียนสะกดคำผิดทำให้ความหมายของการสื่อสารคลาดเคลื่อนหรือผิดวัตถุประสงค์จึงต้องระมัดระวังการเขียนหรือการพิมพ์ วิธีการแก้ไขข้อบกพร่องการเขียนบทความของนักเรียนนายร้อย อาจทำได้ด้วย 2 วิธี คือ วิธีที่ 1 ให้ผู้อื่นช่วยตรวจแก้ไข โดยให้ผู้รู้ในเรื่องนั้นอ่านหรือให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้น ๆ ช่วยอ่านเพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาแก้ไข วิธีที่ 2 คือการตรวจด้วยตนเองโดยทิ้งระยะเวลาไว้ประมาณ 1-2 วัน แล้วกลับมาอ่านทบทวนอีกครั้งจะทำให้พบข้อบกพร่องของตนเองได้ดีขึ้น การอ่านทบทวนบทความเพื่อตรวจสอบการเขียนสะกดคำทั้งคำในภาษาไทยและคำทับศัพท์ก่อนจัดพิมพ์ย่อมช่วยลดข้อบกพร่องจากการเขียนบทความของนักเรียนนายร้อยได้

2. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำ นักเรียนนายร้อยมีปัญหาการใช้คำไม่ตรงความหมายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.82 รองลงมาคือ การใช้คำฟุ่มเฟือย คิดเป็นร้อยละ 17.65 การใช้คำราชาศัพท์ การใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน การใช้คำซ้ำ ๆ การใช้คำสันธาน การใช้คำบุพบท และการใช้คำลักษณนาม การใช้คำไม่ถูกต้องมีผลอย่างยิ่งต่อจุดมุ่งหมายของการสื่อสาร ปัญหาการใช้คำเหล่านี้จะลดทอนความน่าเชื่อถือของงานเขียน ทั้งยังอาจทำให้การสื่อสารคลาดเคลื่อนไม่เป็นที่ไปตามจุดประสงค์ ตัวอย่างข้อบกพร่องด้านการใช้คำ

การใช้คำไม่ถูกต้องอาจเกิดจากหลายสาเหตุ ประการแรก เกิดจากประสบการณ์การอ่านและการฟังน้อยจึงมีคลังคำจำกัดทำให้ไม่สามารถเลือกใช้คำที่สื่อความหมายถูกต้องได้ ดังที่ ดวงใจ ไทยอุบล (2554) ได้กล่าวไว้ว่า การฟังและการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมาก เป็นส่วนหนึ่งของการคิดและการพูด ผู้มีความสามารถในการฟังย่อมช่วยให้การคิดการพูด การเขียน มีประสิทธิภาพ

ตามไปด้วย สอดคล้องกับคณะกรรมการวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ศูนย์วิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (2562) ที่ได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการคิดกับการใช้ภาษาสรุปได้ว่า การรับสารด้วยการอ่านและการฟังสมองจะส่งสมประสมการทางภาษา เชื่อมโยงกับสิ่งที่รับรู้ สร้างมโนภาพและถ่ายทอดเป็นภาษาด้วยวิธีการเขียนและการพูด ดังนั้นการอ่านมากฟังมากจึงสัมพันธ์โดยตรงกับการเลือกใช้คำให้ถูกต้องตรงความหมาย นอกจากนี้การมีคลังคำศัพท์น้อยยังทำให้เกิดการใช้คำซ้ำ ๆ ถิ่น ๆ เกินความจำเป็น เนื่องจากไม่สามารถคิดค้นหาคำอื่นได้ ตัวอย่างคำ เช่น นี่ นั้น ซึ่ง โดย ได้ และ ทำให้ ประการที่ 2 เกิดจากการจำคำผิดมาใช้ต่อโดยขาดการตรวจสอบ บางครั้งอาจฟังจากบุคคลแวดล้อม หรือสื่อต่าง ๆ ในปัจจุบันที่ใช้คำเหล่านั้นอย่างแพร่หลาย ตรงกับที่ นิตยา กาญจนะวรรณ (2560) กล่าวถึงปัญหาการใช้คำโดยเฉพาะคำราชาศัพท์ที่สังเกตได้ว่า ละครโทรทัศน์มักจะใช้คำในกลุ่มนี้ผิด เช่น ทรงบรรทม ทรงเสวย ทรงเสด็จ จึงทำให้จำคำเหล่านั้นมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง ดังนั้นการแก้ไขข้อบกพร่องด้านการใช้คำ นอกจากนักเรียนนายร้อยจะต้องพัฒนาตนเองด้วยการเป็นนักฟังและนักอ่านแล้วยังต้องฝึกตรวจสอบคำที่ไม่มั่นใจหรือไม่คุ้นเคยให้ชัดเจนก่อนลงมือเขียน ส่วนการใช้คำสันธาน คำบุพบท คำลักษณนาม ให้ถูกต้องจะทำให้งานเขียนนั้นน่าอ่านคืออ่านราบรื่นไม่สะดุดในความหมาย เชื่อมโยงประโยคอย่างเป็นเหตุเป็นผล นอกจากนี้แล้วการใช้คำราชาศัพท์สำหรับพระบรมวงศานุวงศ์อย่างถูกต้องยังแสดงถึงความเอาใจใส่ในภาษาไทยอันสะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์วัฒนธรรมอันดีงามของไทยอีกด้วย

3. ข้อบกพร่องด้านการเรียบเรียงประโยค มี 3 ลักษณะ นักเรียนนายร้อยมีข้อบกพร่องด้านการใช้สำนวนภาษาต่างประเทศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.06 รองลงมา คือการเรียบเรียงประโยค

และการใช้ภาษาต่างระดับ การเรียบเรียงประโยค มีข้อบกพร่องหลายประการ เช่น ภาษาทวน สื่อความไม่ชัดเจน เรียงลำดับโครงสร้างและคำขยาย ไม่ถูกต้อง

การเขียนโครงสร้างประโยคในภาษาไทยจะเรียงประโยค ประธาน กริยา กรรม แต่มักพบโครงสร้างแบบ กรรม กริยา ประธาน เสมอด้วยอิทธิพลของสำนวนภาษาต่างประเทศในภาษาไทยทำให้การเรียงโครงสร้างประโยครูปแบบดังกล่าวได้รับความนิยมและนำมาใช้ในงานเขียน

นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนนายร้อยมักเขียนประโยคยืดยาวยาวโดยใช้คำที่ไม่ก่อให้เกิดความหมายเพิ่มเติม เช่น ในการ ทำการ มีความ นำมาซึ่ง เต็มไปด้วย ฯลฯ สาเหตุอาจมาจากความเข้าใจว่า การประดิษฐ์ ถ้อยคำยืดยาวจะช่วยให้การสื่อสารเป็นทางการและสุภาพมากขึ้น การเขียนบทความครั้งนี้เป็นบทความประเภทบทความทั่วไปจึงไม่เคร่งครัดเรื่องระดับภาษามากนัก แต่งานเขียนก็ไม่ควรใช้ระดับภาษาที่แตกต่างเด่นชัดเกินไป เช่น “ต้องยอมรับว่า กระผมค่อนข้างเซอไพรซ์ (ฉ.37) และหากขัดต่อลักษณะสำคัญของภาษาไทยหรือทำให้ผู้อ่านต้องแปลความหมายซ้ำอีกครั้งโดยไม่จำเป็นถือว่าบกพร่องทางการเขียน เช่น

- หลักสูตรส่งทางอากาศหรือที่หลายคนเข้าใจกันได้โดยง่าย ๆ ว่า การกระโดดร่ม (ฉ.30)
- สงขลา เมื่อที่สวงามทุกฤดูกาลไม่ว่าจะฤดูร้อนหรือฤดูฝนถูกเขียนขึ้นมาในหนังสือประวัติศาสตร์มากมาย” (ฉ.96)
- พอกับแม่นั้นมีความต้องการที่จะให้ผมเป็นเด็กที่ดีและเก่งในรอบด้าน มันจึงได้เป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องวุ่น ๆ ในชีวิตผมที่กำลังจะเล่าต่อจากนี้ (ฉ.118)

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การสอนภาษาไทย เรื่องการเขียนบทความควรฝึกให้นักเรียนนายร้อยสร้างประโยคตามโครงสร้างในภาษาไทย โดยใช้

ตัวอย่างงานเขียนต่าง ๆ ในปัจจุบันนำมาเป็นแบบฝึกหัดให้นักเรียนนายร้อยช่วยกันวิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไขให้เป็นประโยคที่กระชับ เข้าใจง่าย ใต้ใจความ เน้นการสื่อสารที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวเลข นักเรียนนายร้อยมีข้อบกพร่องการเขียนเว้นวรรคมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.06 รองลงมาคือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเขียนย่อหน้า และการเขียนตัวเลขตามลำดับ การเขียนเว้นวรรคพบปัญหาการเขียนไม่เว้นวรรคระหว่างประโยค การเว้นวรรคเมื่อไม่จบประโยค และการไม่เว้นวรรคหลังเครื่องหมายวรรคตอน

ปัญหาการเขียนวรรคตอนที่กล่าวมา รวมถึงการเขียนโดยไม่ย่อหน้า ถือว่าไม่เป็นไปตามหลักการเขียนเครื่องหมายวรรคตอน ดังที่ สุกิตติ ชัดติยะ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ การคิด การเขียน ถ้อยคำ การเขียนประโยค การเขียนย่อหน้า และการเว้นวรรค ซึ่งการเขียนไม่เว้นวรรคและไม่ย่อหน้า นอกจากจะทำให้เกิดความสับสนว่าจบประโยคเมื่อใดแล้ว ยังทำให้ผู้อ่านล้าส่ายตา และค้นหาประเด็นสำคัญแต่ละย่อหน้ายากขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อสารได้ หนังสือประมวลสาระชุดวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (คณะกรรมการกลุ่มปรับปรุงชุดวิชาภาษาไทยเอ การสื่อสาร, 2555) ได้กล่าวถึงการเว้นวรรคว่า การพูดเมื่อจบความจะใช้วิธีหยุดเพื่อเว้นจังหวะ ส่วนในการเขียนเมื่อจบความจะการใช้การเว้นวรรค การเว้นวรรคผิดจะทำให้ความเปลี่ยนไปหรือเสียความ นอกจากนี้การใช้เครื่องหมายมหัพภาคผิดยังทำให้ความหมายของคำย่อผิดเพี้ยนอีกด้วย สอดคล้องกับที่ ฝ่ายวิชาการบิสิต (2553) ได้เน้นย้ำความสำคัญว่า เครื่องหมายวรรคตอนเป็นสิ่งที่ไม่อาจพลิกแพลงได้ตามใจชอบ เมื่อพบเครื่องหมายวรรคตอนใดที่ไม่แน่ใจว่าถูกต้องหรือไม่ ให้ตรวจ

สอบกับหนังสือหลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และเครื่องหมายอื่น ๆ หลักเกณฑ์การเขียนเว้นวรรค หลักเกณฑ์การเขียนคำย่อที่จัดทำโดยราชบัณฑิตยสถาน

ข้อบกพร่องด้านรูปแบบการเขียน นักเรียนนายร้อยมีข้อบกพร่องการใช้คำประกอบกรณียกตัวอย่างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.67 รองลงมาคือ ขนาดตัวอักษรและตัวเลข และการเขียนคำประกอบกรณียกตัวอย่างมีหลักการเขียนระบุไว้ชัดเจนในพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน นักเรียนนายร้อยต้องศึกษาเพื่อใช้ให้ถูกต้อง

ส่วนการเขียนอ้างอิงนั้นมีประโยชน์ในแง่จริยธรรมของผู้เขียนเอง เป็นสิ่งแสดงถึงความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่จำเป็นต้องมีการอ้างอิง และเป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้าเพิ่มเติมสำหรับผู้อ่าน บทความประเภทบทความวิชาการ บทความสารคดี สำหรับบทความทั่วไปที่นักเรียนนายร้อยเขียนในครั้งนี้นั้นส่วนใหญ่ไม่มีการรวบรวมข้อมูลจากสื่ออื่น แต่เมื่อมีการนำข้อความจากแหล่งข้อมูลอื่นมาเขียนอ้างอิงควรเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนอ้างอิงไม่ใช่เพียงคัดลอกเฉพาะ URL ซึ่งการเขียนอ้างอิงจะแตกต่างกันไปแต่ละสถาบัน ผู้เขียนจึงต้องศึกษารูปแบบวิธีเขียนให้ชัดเจนหรือใช้รูปแบบที่เป็นมาตรฐานสำหรับงานเขียนในประเทศไทย ส่วนรูปแบบการใช้คำประกอบตัวอย่าง หากใช้ให้ถูกต้องจะช่วยให้งานเขียนสละ

สลวย นอกจากนี้ยังแสดงถึงความใส่ใจของผู้เขียนต่อการศึกษาหลักเกณฑ์การใช้ภาษาไทยอีกด้วย

จากการวิจัยการวิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยในบทความของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 4 สรุปได้ว่า มีข้อบกพร่องการเขียนบทความ 5 ลักษณะ ได้แก่ การสะกดคำ การใช้คำ การสร้างประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และตัวเลข และรูปแบบการเขียน ตรงกับงานวิจัยของ จินตนา พุทธเมตตา และสุวสิน เกษมปิติ (2562) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาในกลุ่ม Gen Y (Generation Y The Millennial คือ ผู้ที่เกิดระหว่าง พ.ศ.2524-2543) พบข้อบกพร่องด้านการเขียนตามอักขระวิธี ด้านการใช้คำ ด้านการใช้ประโยค ด้านการเขียนวรรคตอน ย่อหน้า และด้านการใช้เครื่องหมายยัติภังค์ ผลการวิจัยเหล่านี้สะท้อนถึงลักษณะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนในปัจจุบัน ซึ่ง เบญจวรรณ ศรีกุล (2567) ได้กล่าวถึงสาเหตุว่า เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ทางภาษาไทยในศตวรรษที่ 21 จึงส่งผลให้การใช้ภาษาไทยมีความผิดเพี้ยนไปจนกระทั่งมีผลต่อการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจารย์ผู้สอนจะต้องนำไปศึกษาเพื่อหาวิธีพัฒนาการเขียนของนักเรียนนายร้อยให้มีคุณภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมยุทธศึกษาทหารบก. (2566). *สรรพตำราของทหารอาชีพ*. <https://atc.rta.mi.th/e-library>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ศาสตร์การเขียน*. สถาบันวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยเพื่อการศึกษา
- กรมประชาสัมพันธ์. (หมายเหตุ: ปรับจาก สุทธิ ชัตติยะ ตามรูปแบบหน่วยงานหรือผู้แต่ง)
- คณะกรรมการกลุ่มปรับปรุงชุดวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. (2555). *ประมวลสาระชุดวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร* (พิมพ์ครั้งที่ 9). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- คณะกรรมการวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ศูนย์วิทยุบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป. (2562). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร* (พิมพ์ครั้งที่ 17). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- จินตนา พุทธเมตะ และสุตติน เกษมปิติ. (2562). การวิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยของ นักศึกษากลุ่ม Gen Y. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, 9(3), 79-87.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2554). ทักษะการเขียนภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7). ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ทัศนีย์ ทานตวณิข. (2558). ข้อบกพร่องในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 23(43), 1-29.
- นิตยา กาญจนวรรณ. (2560). ปัญหาการใช้ภาษาไทย THA 2104 (TH 246) (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนัก พิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุษดี อรสิริวรรณ. (2565). ตำราภาษาไทย 2 (TH 4002). โรงพิมพ์โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า.
- เบญจวรรณ ศรีกุล. (2567). แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาในบทบาทของ สถาบันอุดมศึกษากับการเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ทางภาษาในศตวรรษที่ 21. วารสาร วิชาการสังคมมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 14(1), 1-13.
- ฝ่ายวิชาการปิสิต. (2553). ฟัง คิด อ่าน เขียน รวมทุกศาสตร์เพื่อทำให้คุณฉลาด. สำนักพิมพ์ปิสิต.
- ภาคภูมิ วรรณภา. (2559). การเขียนเพื่อการสื่อสาร (Writing for Communication). อินทนิล.
- รุ่งรัตน์ ทองสกุล. (2562). คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand. วารสาร ศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 14(1), 6-14.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554.
- วันชัย แก้วหนูนวล และภัสริรา ฉลองเดช. (2561). ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทย: กรณีศึกษาการ เขียนภาษาไทยของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีจันทร์ วิชาติตรง. (2542). การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ พระนคร ปีการศึกษา 2540. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- ไชยสิริ ปราโมช ณ อยุธยา. (2519). การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2515-2516 [วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธิ ขัตติยะ. (2552). ศาสตร์การเขียน. สถาบันวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยเพื่อการศึกษา กรม ประชาสัมพันธ์.